

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 583

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ.** μυθιστορία ἠλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.
- ΔΥΟ ΔΗΜΟΝΗΘΕΝΤΕΣ** ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.
- ΣΑΙΣΗΠΡ:** βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν. Λαμυράλη.
- Η ΕΝ ΤΑΙΓΑΝΙΩ:** ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑπὸ Ἀθ. Ο. Λυκαρδοπούλου.
- ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΔΥΣΣΗΣ** κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ.
- ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.**
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῇ Γερικῇ Ἐφημερίδι τοῦ Μονάγου τὸ πρῶτον, εἶτα δ' εἰς πλείστας γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐκ τῶν ἐγκριτοτάτων μετενεχθὲν, ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ διδάκτορος Σέππ ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἡ καταγωγὴ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων. » Ὁ συγγραφεὺς, μετὰ πολλοῦ πείσματος πολεμῶν τὰς θεωρίας τοῦ Φαλμεράνερ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ περὶ ἐκσλαυτισμὸν τῆς Ἑλλάδος, πειρᾶται διὰ πλείστων παραδείγματων ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁμοιότητα τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἀνευρίσκων ἐν αὐτοῖς τὰ προσηνῆματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν προγόνων των. Πρωτοτυπώτατον μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ εἶνε τὸ εἶξῃ :

«... Ἕλλην οὐδέποτε ἀνέχεται μαστίγωσιν. Καὶ τολμᾷτε (ἀνακράζει ὀργίλως) ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἀπὸ Σλαύων κατάγονται οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τῶν Σλαύων, τῶν ἐν τῇ μαστίγῳσι εἰθισμένων καὶ δὴ ἐπὶ ταύτῃ εὐγνωμονούντων. »

Ἐταίρων κατωτέρω τῶν ὀλιγάρκων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποκρίνεται ὅτι « Ὁ Ἕλλην χορταίνει ὅπου ὁ ὄνος πεινᾷ. » Τελυτῶν δὲ συμπραίνεται : « Ἐν ἐπισκοπῇσι τις δὲ τι μόνον αἱ Ἀθηναὶ κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ νέους χρόνους παρήγον ἐν τοῖς γράμμασι, τῇ τέχνῃ, ἐν παντὶ ὅτι ἀνάγειν εἰς τὴν διανοητικὴν ἐργασίαν θαρρούντως θά εἴπῃ : Ἡ πόλις αὕτη μόνη ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς μορφώσεως τῆς ἀνθρωπότητος πολλῷ πλείονα ἢ τὸ ἕκατον ἀριθμοῦν ἑκατομμύρια κατοίκων κολοσσαῖον σλαυτικὸν ἔθνος ! »

Τὸ ἐν τῇ Ἐστίᾳ τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν διήγημα τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Γεωργίου Δροσίνῃ Ἀμαρυλλεῖ δημοσιεύειν πρό τινας ἐν γερμανικῇ μεταφράσει δημοσιεύεται προσεχῶς καὶ ἀγγλιστὶ μεταφρασθὲν ὑπὸ τῆς λογικῆς κυρίας Ἐλισάβετ Ἐδμονδ, τῆς γνωστῆς μεταφραστρίας ἑλληνικῶν ποιημάτων. Γερμανιστὶ δὲ ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν τῷ φιλολογικῷ παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης κατὰ μεταφράσιν τοῦ κ. Βόλτζ ἕτερον διηγηματικὸν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐστίᾳ ἄλλοτε δημοσιευθὲν Αἰ δύο Ἀμυδαλαῖ.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς γερμανιστὶ περισπουδάστου πραγματεία « Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης » (Die Aussprache des Griechischen) ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ διαπρεποῦς λογιου καὶ θερμοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐδουάρδου Ἐγγελ, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τῶν « Ἑλληνικῶν ἐκρινῶν ἡμερῶν. » Ἐν προσεχῇ φύλλῳ τῆς Ἐστίας θέλομεν δημοσιεύσασθαι ἐκ τοῦ νέου τούτου ἔργου μεταφράζοντες σελίδας τινὰς

ἐν αἷς μετὰ χάριτος ἐκτίθεται τὸ πῶς ἐπενοήθη ἡ ἑρασμαϊκὴ προφορὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀκαταμαχῆτως ἀποδεικνύεται τὸ ἀβάσιμον καὶ δὴ γελοῖον αὐτῆς. Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, μετ' οὗ θέλει ἀναγνωσθῆναι ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ λογίων, μαρτυρεῖ αὐτῇ ἡ τῶν « Ἑλληνικῶν Ἐκρινῶν ἡμερῶν » ὑποδοχὴ, περὶ ἧν ἐνθουσιώδεις κρίσεις ἐγράφησαν ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἀλλοδαποῦ τύπου, μεταφράσεις δ' αὐτῶν ἐδημοσιεύθησαν ὀλλανδικῇ καὶ ἀγγλικῇ, προσεχέστατα δὲ καὶ γαλλικῇ παρασκευάζεται. Ὁ κ. Ἐγγελ σκοπεῖ κατὰ τὸ ἔαρ νὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως περιηγηθῆ τὰς Κυκλάδας καὶ τὴν Κρήτην καὶ δημοσιεύσῃ περιγραφὰς τῶν νήσων τούτων.

Ἐν τῷ πρῶτῳ τεύχει τοῦ ἀριστουστάτου περιοδικοῦ συγγράμματος Revue d'histoire diplomatique, δημοσιευομένου ἐν Παρισίοις ὑπὸ νέου ἱστορικοῦ συλλόγου, ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μέρος διατριβῆς τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Δημ. Βικέλα ἐπιγραφῆν φερουσῆς « Ἡ ἔρρσις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τὰ ὄρια αὐτοῦ. »

Ἐν τῷ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδοθέντι τεύχει τῶν Monuments Grecs τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνῆρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν μελετῶν ἐδημοσίευσεν ὁ ἐκ τῆς περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς τριήρεως ἀξιοσπουδάστου αὐτοῦ συγγραφέως γνωστῆς Γάλλου ἀρχαιολόγου Cartault σπουδαῖαν διατριβὴν περὶ ἀρχαίων τινῶν παραστάσεων πλοίων ἐπὶ ἀθηναϊκῶν ἀγγείων, συνοδευομένην ὑπὸ περιέργων εἰκόνων.

Περίεργον μελέτην περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Πομπηῇ ἐδημοσίευσεν ὁ Βέλγος λόγιος P. Willems, εἰδικώτερον ἀσχοληθεὶς περὶ τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὑπὸ τοῦ Βεσουβίου καλυφθείσης ἀρχαίας ρωμαϊκῆς πόλεως σωζομένης ἐπιγραφὰς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ γερμανικοῦ Ρηνικοῦ Μουσείου ἐδημοσίευσεν ὁ ἡμέτερος κ. Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος Κεραμεὺς νέας τινὰς ἀνεκδότους ἐπιστολάς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, εὑρεθείσας παρ' αὐτοῦ ἐν τινι χειρογράφῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου.

Περίεργον εὑρημα ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν Φλαμίναν ὁδὸν ἐγγύτατα τοῦ στενοῦ τοῦ Φούρλου καὶ τῆς σήραγγος τοῦ Βεσπασιανοῦ. Ἐργάται σκάπτοντες εὑρον ὑπὸ τὴν νέαν ὁδὸν μέγα πλῆθος κεκαυμένου σίτου, κνῶμων καὶ ἄλλων ὀσπρίων. Κατὰ τινὰ τῶν ἐγγυρίων λογίων αὐτοῖσι εὑρίσκονταί τὰ λείψανα τοῦ φρουρίου Petra Pertusa, ὅπου ἀναφέρεται κατὰ τὸν γοθικὸν πόλεμον καὶ ἐκφυρολήθη τῷ 570-571 μ. Χ. ὑπὸ τῶν Λογγοβάρδων. Εὑρέθη δ' αὐτοῖσι καὶ λίθος τις ἐνεπίγραφος.

Ἐν τοῖς ἐρείπιοις ἀρχαίου τινὸς δωρικοῦ ναοῦ ἐν Ρηγίῳ τῆς Καλαβρίας μὴ ἀνασκαφῆσι συστηματικῶς μέχρι τοῦδε, εὑρέθησαν ἀρχαῖα τινὰ ἀγγεῖα, ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ ἀξιοπερίεργον τεμάχιον πηλίνου εἰδωλοῦ, παριστάνοντος δύο ἐν σπουδῇ πρὸς τὰ δεξιὰ κινουμένης γυναικῆς. Τὰ εὑρήματα εἶνε ἀξιοσημεῖα ἐνεκα τῆς σπάνιως τῶν λειψάνων ἀρχαϊκῆς τέχνης ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Πυθαγόρου.

Ὁ ἐν Βερολίῳ βιβλιοθηκῆριος Βαλεντίνος Ρόξε ἐξέδωκεν ἀνεκδοτὸν βίον τοῦ ὀσίου Δαβὶδ Θεσσαλονίκου ἐκ χειρογράφου τινὸς τῆς ἐν τῇ Γερμανικῇ πρωτεύουσῃ βασιλικῆς βιβλιοθήκης. Ὁ δημοσιευθεὶς αὗτος βίος ἔχει μεγάλην ἀξίαν διὰ τὴν κατὰ τοὺς μέτους αἰῶνας ἱστορίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡρῆτο ἐν Πηρισίοις ἡ ἐκδοσις περισπουδάστου συγγραφέως, γαλλιστὶ μεταφραζομένης, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς βυζαντινῆς τέχνης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ὄδησῳ πανεπιστημίου Ν. Κονδάρκω. Ὁ δημοσιευθεὶς ἦδη πρῶτος τόμος, κοσμοῦμενος ὑπὸ ἰκανῶν εἰκόνων, περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς ἱστοριογραφίας (miniature), ἦτοι τῆς ἐν τοῖς χειρογράφοις ζωγραφικῆς. Τὸ βίον συγγραμμά αποτελεσθήσεται ἐκ τεσσάρων τόμων. Τοῦ πρώτου τόμου προτάσσεται πρόλογος τοῦ ἐν Λειψίᾳ καθηγητοῦ Springer.

Ἐν Καδὲν τῆς Γαλλίας ἀπεβίωσαν εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ διάσημος νομομαθὴς Δεμολόμπ, καθηγητὴς ἐν τῷ νομικῷ

ὁ Α. Ρ. Ραγκαβῆς (γερμανιστὴς) καὶ ἰδίως ὁ Θ. Παπαδημη-
τρακόπουλος δημοσιεύσας κεφάλαια ἀπεσπασμένα σπουδαι-
οτάτου αὐτοῦ ἔργου περὶ προφορᾶς τῆς ἑλλην. γλώσσης. Τὸ
μόνον βέβαιον καὶ ἀσφαλὲς πόρισμα πασῶν τῶν ἐρευνῶν
τούτων εἶνε ὅτι δύο αἰῶνας τουλάχιστον π. Χ. οἱ Ἕλλη-
νες ἐπρόφερον τὰ γράμματα ἀπαραλλάκτως ὡς ἡμεῖς νῦν.
Ἡ Ὀλλανδὸς φιλόλογος Ἐρασμος, ἀκράσας περὶ τὸ 1500
μ. Χ. ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς νέας προφορᾶς.—κ. Α. Γ. Ε.
Καβάλλαν. Τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν πρὸ ἡμερῶν. Ταχυδρο-
μικῶς ἀπηντήσαμεν εἰς ἐπιστολὴν σας.—κ. Ἄδελφ. Δ.
Φαλιῆ. Τὰ γραφόμενα ὑμῶν ἀνεκοινώσαμεν εἰς τὴν Διεύ-
θυνσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἥτις μᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ
ἐνεργεῖται τακτικώτατα. Ἐν τούτοις ἀποστέλλει ἐκ νέου
τὰ ἐλλείποντα φύλλα.—κ. Π. Ν. Μ. Ἐνταῦθα. Ὑποθίτο-
μεν ὅτι ἡμεῖς αὐτὸς ἐζητήσατε τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας καὶ
παρὰ τῆς «Ἐφημερίδος», ἥτις ἀπήντησεν ἀκριβῶς. Εἶνε ἰτα-
λικὴ ἢ λέξις.—κ. Γ. Π. Θεσσαλονικῆν. Κατάλληλον ἀτυ-
χῶς διὰ τὴν «Ἐστίαν».—κ. Α. Ε. Ἡράκλειον. Τὰ ζητη-
θέντα ἀπεστειλάμεν ταχυδρομικῶς.—κ. Π. Α. Ἀνάπαν. Σὰς
εὐχαριστοῦμεν δὲ ἅ τὴν εὐμενῆ προσφορὰν. Ἄλλ' ἀτυχῶς δὲν
μᾶς εἶνε δυνατόν νὰ τὸ γρηγορησώμεν, διότι ἔχομεν
περισσεύαν ὁμοίως ὕλης παρὰ τῶν τακτικῶν συνεργασιῶν
μας.—κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. Ἐνεγράψαμεν καὶ τὴν ἔργ.
Ἄδελφ. καὶ εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστή-
ριξιν. Ἀπηνήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—Φιλομούσω. Τὰ
γερμανικὰ περὶ τοῦ Βάγνερ καὶ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ συγ-
γρῆματα εἶνε ἀναριθμητά. Τὰς κρίσεις τῶν Γάλλων περὶ
αὐτοῦ δύνασθε νὰ μελετήσητε ἐν τῷ ἀρτίως ἐκδοθέντι ἔργῳ
τοῦ G. Servières, Richard Wagner jugé en France, τι-
μωμένῳ 3 δρ. 50.—Ἡ πρώτη δὲ, καὶ μόνη ἂν μὴ ἀπατώ-
μεθα, ἑλληνικὴ διατριβὴ περὶ τῆς μουσικῆς τοῦ Βάγνερ εἶνε
ἡ τῷ 1863 ἐν τῷ Δ' τόμῳ τῆς Χρυσολίδος δημοσιευθεῖσα
ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγγέλου Σ. Βλάχου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ
Βάγνερ καὶ ἡ μουσικὴ αὐτοῦ ἀναμύρωσις».—κ. Ν. Α. Οἶ.
Κωνσταντινουπόλιν. Ἐχει καλῶς Δεχόμεθα.—κ. Ι. Κ.
Ἰθάκην. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὑ-
μῶν.—κ. Ο. Μπ. Πάτρας, Ε. Κ. Ἀνάπαν, Ἄδελφ. Κ. Μ.
Σκόπελον, Α. Μ. Σκιάθον, Π. Ρ. Κισσόβιον, καὶ Ε. Δ. Φο-
λέντιν. Ἐλήφθησαν.—Ἄδελφ. Ἐκ τῶν καλλιτεχνημάτων
ἐξάγονται οἱ κανόνες. Τὰ καλλιτεχνήματα δὲν δημιουργοῦν-
ται κατὰ κανόνας.—Κυρίαν Μ. Γ. Δ. Θήραν. Ἡ ἀποστο-
λὴ ἤρξατο ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.—κ. Ι. Κ. Μεσσαλίαν.
Εἰς ἐπιστολὴν ὑμῶν ἀπηντήσαμεν ἰδιαιτέρως.—κ. Κ. Χ.
Τ. Τρίκαλα. Τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν ἔκτοτε, ἀπορούμεν δὲ
διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτῶν. Πιθανῶς θὰ ἐπῆρθεν ἐκ ταχυ-
δρομικῆς ἀττίας, καὶ ἴσως ἤδη νὰ περιῆλθον εἰς χεῖράς σας.
—κ. Ἄδελφ. Δ. Σύρον. Συνεμορφωθήμεν τῇ ὑμετέρᾳ πα-
ραγγελίᾳ.—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

27 Φεβρουαρίου 1887

ἀνάεια τῆς Κυβερνησεως	Τρέχουσα Τιμὴ
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 % Δρ. ν.	389.—
• 120,000,000 τῶν 5 " " "	393.—
• 60,000,000 τῶν 6 " " "	466.—
• 26,000,000 τῶν 6 " " "	375.—
• 25,000,000 τῶν 9 " " "	257.—
• 25,000,000 τῶν 8 " " "	251.—
• 10,000,000 τῶν 6 " " "	190.—
• 4,000,000 τῶν 8 " " "	249.—
• 6,000,000 τῶν 6 " Δρ. παλ.	87.—
Κτηματικαὶ Ὅμοι. Ἐθν. Τραπεζῆς	
τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.	480.—

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	3.995.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . .	67.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως	55.—
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλίας . .	90.—
τατρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . . .	
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . . .	311.—
Ἐταιρία Φωταερίου	

Συναλλάγματα

ΔΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀψεως . . .	33.10
• • • • • 3μην	32.85
ΓΑΛΛΙΑΣ—Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀψεως	130.50
• • • • • Τραπεζικὸν 3μην	129.59

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακτον	25.85
Δραχ. δωδεκαδικῆ	29.50

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΛΥΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Δραχ. 4.— Μετὰ ταχυδρ. 4.50
 ΔΑΜΑΡΤΙΝΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ, μετα-
 ρασθεῖσαι κατ' ἐκλογὴν ἐμμέτρως. Δρ.3. Μετὰ ταχυδρ. 3.20.

ΕΡΡΙΚΟΥ ΑἴΝΕ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
 ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς παραδίδεται εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον νέον ἔργον τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Τὸν μέγιστον καὶ χαριέστατον τῶν λυρικῶν ποιητῶν τῆς Γερμανίας πρῶτον νῦν καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἡ ἀγγελλομένη μετάφρασις. Τὸ ἐκδιδόμενον βιβλίον περιλαμβάνει τὰ κάλλιστα τῶν λυρικῶν ποιημάτων τοῦ Ἄϊνε, ἡ δὲ μετάφρασις ἐγένετο εἰς γλώσσαν δημοτικὴν, ἥτις μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας ἀποδίδει τὴν ἀμίμητον χάριν τῆς λυρικῆς ποιήσεως τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ.—Πρὸς τὴν ἐντέλειαν τῆς μεταφράσεως ἀμιλλᾶται ἡ ἐξωτερικὴ περιβολὴ τοῦ βιβλίου, ὅπερ ἐκτυπωθὲν ἐν τοῖς πλουσίοις Καταστήμασι τῶν κ. ἀδελφῶν Περρῆ ἐπὶ χάριτος λαμπροῦ καὶ διὰ νέων ὅλων στοιχείων εἶνε ἀληθὲς καλλιτέχνημα τυπογραφικὸν ἀποτελοῦν πρόβον ἐν τῇ τυπογραφικῇ ἡμῶν βιομηχανίᾳ.

Ἀπαρτίζεται ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δραχ. 2,50, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 2,80, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 3. Πώλησις ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας» καὶ παρὰ τοῖς κκ. Κ. Μπέκ καὶ Κ. Βιλυπεργ

ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.